אגרות הראי"ה – כרך ב' – אגרת תקנט

תמצית האגרת

תאריך ומקום: ח' תמוז תרע"ג – יפו
נמען: הרב בן ציון מאיר חי עוזיאל

התלונה על פגיעה בנימוס של השוחטים היא עלילה: חובתם לא לשחוט לקצב חדש בלי הסכמת הרב. התלונה על מסירה לגויים בעניין השוחט הספרדי תתברר, ולא יהיה משוא פנים, אבל גם אין לשתוק על לשון הרע. איחוד השחיטה צריך הכנה רבה, וכל מגמתו היא אחדות ושלום.

עיקרי הדברים

- עלילה על השוחטים.
- בירור תלונת מסירה.
- איחוד השחיטה.

נוסח האגרת עם ביאור

בגרסה זו משולב ביאור בתוך נוסח האגרת. הביאור מופיע כך: [בסוגריים מרובעים, באות קטנה ועל רקע תכלת] *והוא אינו חלק מלשון האגרת.*

ב"ה[1], עה"ק[2] יפו ת"ו[3], ח' תמוז תרע"ג[4]

חביבי הרה"ג[5] ב"צ[6] עוזיאל [הרב בן ציון מאיר חי עוזיאל, החכם באשי של יפו] נ"י[7], ח"ב[8] פה ואגפי', שלו'[9].

ע"ד[10] פגיעת הנימוס של השובי"ם[11], חקרתי ונודע לי שהיא עלילה בדוי' ממאן-דהו. מה שאין בכחם לשחוט לקצב חדש בלא הסכמתי כשאני בעיר, ובפקודת הרש"ס[12] כשאני מחו"ל[13], ["ראש השוחטים"] זאת היא חובתם, וכן א"א[14] להם לראות סכין של שו"ב[15] חדש בלא רשות, ואין זה נגד הנימוס, כ"א[16] בנימוס.

---

1 ב"ה – ברוך השם
2 עה"ק – עיר הקודש
3 ת"ו – תבנה ותכונן
4 תרע"ג – השנה תרע"ג (1912/1913)
5 הרה"ג – הרב הגאון
6 ב"צ – בן ציון
7 נ"י – נרו יאיר
8 ח"ב – חכם באשי
9 שלו' – שלום
10 ע"ד – על דבר
11 השובי"ם – השוחטים ובודקים
12 הרש"ס – הרב שמואל סלאנט
13 מחו"ל – מחוץ לארץ
14 א"א – אי אפשר
15 שו"ב – שוחט ובודק
16 כ"א – כי אם

וע"ד[17] הקובלנא של המסירה לגויים על השו"ב[18] הספרדי, צועקים הם חמס שהיא דבת שוא והוצאת ש"ר ממש, ותובעים הם שהטוענים ככה יבאו היום בשעה א' אירופית אצלי לברר הדברים. כמובן לא אשא להם פנים אם עשו ככה, ולהיפך ג"כ[19] א"א לשתוק על לישנא תליתאה כזאת.

וע"ד איחוד השחיטה בכלל, אם נסכים ככה, הלא צריכים להכנה רבה, בין מצד עמקי ההלכות בין מצד חפץ הקהילות, וכל מגמתי היא אחדות ושלו'[20] בישראל, בעה"י[21].

בברכה וידידות,

הק' אברהם יצחק ה"ק

נוסח האגרות וההערות: אגרות הראי"ה, כרכים א׳-ד׳

---

17 וע"ד - ועל דבר
18 השו"ב - השוחט ובודק
19 ג"כ - גם כן
20 ושלו' - ושלום
21 בעה"י - בעזרת השם יתברך